

Звонко Никодиновски

АНТОНИМИЈАТА ВО ЈАЗИКОТ И ВО ГОВОРОТ

Апстракт: Антонимијата претставува семантичка релација на спротиставување во која се наоѓаат две или повеќе јазични единици кои сподедуваат одредена заедничка карактеристика и припаѓаат на одреден заеднички семантички домен. Спротивставените ентитети заедно со заедничката карактеристика ги нарекуваме *анџонимни оски*. На секоја антонимна оска можеме да разликуваме три дела, и тоа: *џозиџивен дел*, *џраџ* и *неџаџивен дел*. Позитивно е сѐ она што е над прагот, додека негативно е сѐ она што е под прагот. Прагот има одредена ширина и тој ја претставува нормата. Освен парадигматскиот однос на спротиставување во јазикот, за антонимијата е карактеристично и синтагматското остварување во говорот. Антонимизацијата се остварува преку ироници, антифрастични и литотски конструкции и тоа како на лексемско, така и на фраземско и на комуникативно рамниште. Иронијата и антифразата се одговорни за она што се нарекува *енанџиосемија* или кондензирано, истовремено поседување на спротиставените, антонимни значења на една единствена јазична единица. Антонимите што се јавуваат во пар во јазичните или во говорните единици ги нарекуваме *анџонимни биноми*. Меѓу антонимните биномни структури ги разгледуваме *фраземскиџе* и *комуникаџивниџе анџиномини биноми*.

Клучни зборови: антонимија, антонимни оски, вредносна оска, антонимни биноми, антонимни фраземски биноми, антонимни комуникативни биноми

1. Поим на антонимија и видови на антоними

Антонимијата претставува семантичка релација на спротиставување во која се наоѓаат две или повеќе јазични единици кои сподедуваат одредена заедничка карактеристика и припаѓаат на одреден заеднички семантички домен.

Односите на спротиставување меѓу самите единици можат да бидат различни во зависност од тоа во кои множества влегува поимот: **комплементарни** (или исклучувачки – *џрисуџен* – *оџисуџен*), **реципрочни** (или конверзивни, надополнувачки – *џродава* – *куџува*), **степенливи** (или скаларни – *џешко* – *џоџло* – *ни џоџло ни лаџно* –

ладно – смрзнувачко) или **инкомпатибилни** (или неспоиви – *йонеделник, вишорник, среда* итн.).

Антонимијата се јавува кај оние предикати кои се поврзани, во потесна или во поширока смисла, со димензиите на просторот, на времето и на вредностите. Кога еден ентитет (качество, предмет, состојба, процес или релација) се поима, тој се замислува како нешто што може да се припише на нешто, во целост, делумно или пак да не се припише на нешто. (пр. *Тој злега (добро), злега ѝо малку (слабо), не злега (воопшито или ич не злега)*). Во секоја операција на вербално поимање, се врши идентификација на ентитетите на мислењето. Ентитетите се јавуваат многу често во релации со други ентитети кои, кога носат во себе одредена димензија, имаат тежнение да се поларизираат, да се спротивстават меѓу себе.

По сè изгледа, во концептуалните димензионални или векторски системи на луѓето мора да постојат најмалку три позиции или вектори или точки преку кои луѓето ги означуваат своите претстави за карактеристиките на предметите, на времето и на просторот. Имено, како што просторот не може да се замисли без една точка и она што е пред неа и зад неа, така ни времето не може да се замисли без еден момент и она што е пред него, иднина, и она што е зад него (минато), така ни која и да е вредност не може да се замисли без прагот или нормата и она што е над нормата, позитивно, и она што е под нормата, негативно.

Поимањето човекот секогаш го врши во однос на себе, на својата позиција или својот репер во просторот, во однос на својот момент или својот репер во времето и во однос на својата вредносна скала.

2. Антонимни оски

Кога човекот почнува да споредува одредени ентитети, тој тоа го прави врз основа на нешто што им е заедничко на тие ентитети. Значи, ентитетите односно единиците што се споредуваат мора да споделуваат или да содржат и одредена заедничка карактеристика и да припаѓаат на одреден заеднички семантички домен. Спротивставените ентитети заедно со заедничката карактеристика ги нарекуваме **антонимни оски**. На секоја антонимна оска можеме да разликуваме три дела, и тоа: позитивен дел, праг и негативен дел. **Позитивно** е сè она што е над прагот, додека **негативно** е сè она што е под прагот. **Прагот** има одредена ширина и тој ја претставува **нормата**. Нормата е секогаш она што се смета за обично, регуларно, нормално за одреден ентитет. Како што се гледа од употребените термини, нашето сфаќање на антонимијата не можеме да го објасниме а да не го поврземе со нашите концептуални шеми. Имено, термините *оска* и *праг* претставуваат дел од просторната димензија, додека термините *йозитивно* и *негитивно* претставуваат дел

од вредносната димензија. Со оглед на тоа дека временската димензија се сфаќа преку различните перцептивни восприемања во просторната димензија, јасно е дека просторната и вредносната димензија се многу значајни за поимањето и одредувањето на антонимните оски.

Ќе дадеме неколку примери од секоја од трите горепосочени димензии:

2.1. Антонимни оски во просторната димензија

Во просторната димензија можеме да ги наведеме оските:

Предлошко-прилошки репер (референтна точка):

<i>зад</i>	—	<i>шука, до</i>	—	<i>ипред</i>
<i>под</i>	—	<i>шука</i>	—	<i>над</i>
<i>назад</i>	—	<i>во месин</i>	—	<i>наипред</i>
<i>долу</i>	—	<i>шука</i>	—	<i>горе</i>
<i>лево</i>	—	<i>шука, овде</i>	—	<i>десно</i>
<i>надвор</i>	—	<i>на, врз</i>	—	<i>внатре</i>
<i>блиску</i>	—	<i>шука</i>	—	<i>далеку</i>
<i>овде</i>	—	<i>онде</i>	—	<i>шаму</i>

Именско-глаголски репер:

<i>наипредување</i>	—	<i>застој</i>	—	<i>назаднување</i>
<i>наипредува</i>	—	<i>стои</i>	—	<i>назаднува</i>
<i>вади</i>	—	<i>е во</i>	—	<i>става</i>
<i>влегува</i>	—	<i>е во</i>	—	<i>излегува</i>

2.2. Антонимни оски во временската димензија

Во временската димензија можеме да ги наведеме оските:

Предлошко-прилошки репер:

<i>ипреје</i>	—	<i>сега</i>	—	<i>ипосле</i>
<i>вчера</i>	—	<i>денес</i>	—	<i>утре</i>
<i>лани</i>	—	<i>годинава</i>	—	<i>догодина</i>
<i>рано</i>	—	<i>на време</i>	—	<i>доцна</i>

Именско-глаголски репер:

<i>ипочеток</i>	—	<i>одвивање, средина</i>	—	<i>крај</i>
<i>минало</i>	—	<i>сегашиност</i>	—	<i>иднина</i>
<i>дејствио</i>	—	<i>зрелост</i>	—	<i>старост</i>

<i>е млад</i>	–	<i>е возрасен</i>	–	<i>е сѿар</i>
<i>ѿочнува</i>		<i>се одвива,</i> <i>ѿрае</i>		<i>завршува</i>
<i>се раѓа</i>		<i>живее</i>		<i>умира</i>
<i>ѿоранува</i>		<i>е на време</i>		<i>задоцнува</i>

2.3. Антонимни оски во вредносната димензија

Во вредносната димензија можеме да ги наведеме оските:

Предлошко-прилошки репер:

<i>ѿод</i> (очекувањата)	–	<i>сѿоред</i> (очекувањата)	–	<i>над</i> (очекувањата)
<i>ѿош-чинеш</i>	–	<i>само-сѿоен</i>	–	<i>ѿреш-ѿосѿавен</i>
<i>ѿош-фрла</i>	–	<i>извршува</i>	–	<i>наш-фрла</i>
<i>беззаконски</i>	–	<i>законски</i>	–	<i>вонзаконски</i>
<i>малку</i>	–	<i>доволно</i>	–	<i>многу</i>
<i>добро</i>	–	<i>средно</i>	–	<i>лошо</i>
<i>ѿрисѿојно</i>	–	<i>скајо</i>		<i>евѿино</i>

Именско-глаголски репер:

<i>ѿошѿросечнош</i>	–	<i>ѿросечнош</i>	–	<i>нашѿросечнош</i>
---------------------	---	------------------	---	---------------------

Во вредносната димензија се присутни најчесто само двата крајни дела, негативниот и позитивниот, додека средишниот дел или нормата не е лексикализиран. Такви се следните антонимни оски:

<i>фали</i>	–	<i>кришѿикува</i>	<i>разубавува</i>	–	<i>оѓрдува</i>
<i>ѿобеда</i>	–	<i>ѿораз</i>	<i>храброст</i>	–	<i>кукавичлак</i>
<i>развеселува</i>	–	<i>расѿажува</i>	<i>награда</i>	–	<i>казна</i>
<i>добрина</i>	–	<i>лошошѿија</i>	<i>ѿамешен</i>	–	<i>ѿлуѿав</i>
<i>убавина</i>	–	<i>ѿрдост</i>	<i>љубов</i>	–	<i>омраза</i>
			<i>ѿривлекува</i>	–	<i>одбива</i>

Честопати се случува да се изменат позициите на вредносната оска, и тогаш крајните точки ги менуваат и своите вредности. Тоа е ситуацијата што ја среќаваме во пословицата *Сѿаѿош има два краја*. = Оној што посегнува кон тепање може и самиот да биде истепан. Преку синтагмата *два краја* всушност се кажува дека моментот и точката во просторот се релативни во однос на насоката на векторот. Она што е под може да биде над, она што е пред може да биде зад, она што е вчера може да биде утре (во враќање низ минатото во филм). Значи важна е позицијата од која се тргнува. И кај стапот почетокот

станува крај ако тој се сврти. И кај листот она што е одоздола станува одозгора, ректото версо и обратно. А ако се вртиме во круг пак доаѓаме на истото место од кое сме тргнале.

Во човековото однесување, се чини дека крајностите секогаш биле негативно оценувани, односно умереноста била секогаш позитивно вреднувана. Така, понекогаш крајностите (двата крајни антонима) можат да бидат негативни, кога се оди од една во друга крајност. За тоа сведочат следните парови:

<i>циција</i>	–	<i>расийник</i>
<i>џош (џод)-ценува</i>	–	<i>џре-ценува</i>
<i>шејоши</i>	–	<i>се дере</i>

3. Енантисемијата како кондензирана антонимија

Освен парадигматскиот однос на спротивставување во јазикот, за антонимијата е карактеристично и синтагматското остварување во говорот. Антонимизацијата се остварува преку иронични, антифразитични и литотски конструкции, и тоа како на лексемско, така и на фраземско и на комуникативно рамниште. Иронијата и антифразата се одговорни за она што се нарекува *енантиосемија* или кондензирано, истовремено поседување на спротивставените, антонимни значења на една единствена јазична единица. Такви **енантиосемни значења** имаме во следните единици :

џре (добро) (лошо), *нај* (добро) (лошо), *сујер* (добро) (лошо), *ајсолујно* (најдобар) (најлош), *џенијално* (добро) (лошо), *крајно* (добро) (лошо), *исклучиџелно* (позитивно) (негативно), *џосебно* (добро) (лошо), *неџредвидено* (позитивно) (негативно), *неочекувано* (позитивно) (негативно), *ненадејно* (позитивно) (негативно), *се џлаши* (да не дојде) (да не не дојде).¹

4. Антонимите во јазикот

Антонимијата, како и другите семантички релации, е универзална категорија во природните јазици. Она што ги разликува јазиците тоа се антонимните оски, како и видот на единиците кои стапуваат во антонимни релации. Антонимните единици можат да бидат еднолексемски или повеќелексемски. Антонимните релации се срцевината на антонимите. Тоа значи дека човекот може да постави во антонимни односи најразлични ентитети, но она што е најважно е идејата дека тие

¹ Интересно е да се одбележи и енантисемијата придавка *краен* во политичката терминологија. Така, истата придавка се употребува и за *крајна десница* и за *крајна левица*. А се случува понекогаш оние што обично гласаат за една од овие две струи во одреден момент да гласаат за опозитната опција.

ентитети треба да се спротивстават според одредена карактеристика. Така, можеме да имаме антонимни оски различни по својата категоријална припадност :

1. букви (од А до III)
2. честички (американско "yes" – руско "нет")
2. лични имиња (*Трије – Јорџо*)
3. лексемски едници (*јавно – џајно*)
4. фраземски единици (*има људи да куйи некого – нема ни*

скршен денар)

5. комуникативни единици (Без йоїї немаїї берікеїї. – Кој видел аїр од рабоїїа!).

Треба да се одбележи дека антонимната релација постои само ако е искажана или пак навестена (преку алузија) во една говорна единица. Со други зборови, ако нема реализација на антонимна релација во една говорна единица, не може да стане збор за антонимни парови. Она што се нарекува *Речник на антоними* претставува всушност само дескрипција на она што се сретнува во одредени говорни единици, на она што е веќе реализирано. Се разбира може да се случи и да сретнеме и авторски антоними, односно антоними кои се производ на еден автор, односно претставуваат чиста неолошка креација и тие нема да влезат во списокот на јазични антоними. Тие претставуваат попрво дискурзивни или говорни антоними кои можеби еден ден ќе станат и јазични антоними, со нивно прифаќање од страна на поголем број говорители во една јазична заедница.

Во однос на јазичните средства кои се вклучени во формирањето антонимни парови, постојат, освен лексичките антонимни парови, главно три начина:

1. **Морфолошки** – по пат на префиксација со некои привативни префикси или префиксоиди (**а** – *аиџиичен*, **анти** – *антииџагени*, **без** – *бескласен*, **де-дейолиџизиран**, **дис** – *дисџиројорција*, **ил** – *илџален*, **ис(з)** – *излеџува*, **контра** – *контрајроодуктивен*, **не** – *неџријажелски*, **от** (од) – *оџклучува*, **против** – *џроџивџежа*)

2. **Синтаксички** – по пат на негација на позитивниот парник, кога со помош на литота се врши еуфемизација преку навестување или алузија на негативниот парник (на пр. велíme: *Тој не го ѝочииува закономѝ*, а не *Тој го ѝрекришува закономѝ*, или *Тој не ја кажува висѝинаѝа*, а не *Тој лаже*.), или пак кога се врши мелиоризација по пат на негација на негативниот парник при што се врши навестување или алузија на позитивниот парник (на пр. *Не е злуѝав*, со значење = **Е** **паметен**) и

3. **Дискурзивен** – по пат на контекстуална антонимизација (пр. (посл.) *Ја гледа раската во туѓото око а не ја гледа жредаџа во своето.*).

Во однос на префиксацијата, треба да споменеме дека постојат **префиксирани негативни антоними кои немаат (или се невообичаени без префикси) позитивен парник во тоа значење: вонбрачен (син); безимен; бесрамен; бескраен; ненасиен; небиднина; безвласије; несакани последици; немил насјан; непримерен жест; безобразен; бесјредметен; безимен; безаконие; бездомен; безмилосен; неславен крај; бескрујулозен; бессознание; бесјарица; бесјаке.**

Од друга страна, постојат и **негативно префиксирани зборови со позитивна вредност: бесценет (позитивен); незнаен јунак; нејовторлив насјан; нејопходна борба; нерамна борба; нечујни чекори; немирен дух; неминовност; неизбежен; неопходност; нејречено; нескројлив дух; нејокор; нејробоен оклој; незаменлив член; неуморен истјажувач; нејојуслив дух; нескројлив карактер; нејојивречен; нејодмиллив; некорумпиран; нејрикосновен.**

Ќе споменеме и дека постојат и **антонимски гестови: ДОЈДИ!** (движење на раката кон себе) – **ОДИ СИ!** (движење на раката кон надвор), **МОЛЧИ** (раката се затвора) – **ЗБОРУВА** (пљампа, наизменично се отвора раката), **ГОЛЕМ** (се рашируваат рацете) – **МАЛ** (се спојуваат индексот и палецот).

5. Антонимните биноми како синтагматска реализација на енантисемијата на фраземското и на комуникативното рамниште

Основно во човековото однесување кон предметите и суштествата во стварноста, а според тоа и кон предметите на мислата како референти, е односот *јривлечно – одбивно, јријайно – нејријайно* на кои им се додава и третиот однос на неодреденост. Што значи дека луѓето се стремат во говорната интеркомуникација да им придадат на своите мисли позитивен или негативен однос. Токму затоа најчесто во говорот на едно лице се содржи обично само позитивниот или само негативниот однос на говорникот кон референтите на говорот. Само во одредени ситуации говорникот има потреба да ги искаже истовремено и позитивниот и негативниот поим, да ги спротивстави во една дихотомност, антиподност.

Антонимите што се јавуваат во пар во јазичните или во говорните единици ги нарекуваме *антонимни биноми*. Токму употребата на дискурзивните средства за изразување на спротивставување во однос на предметот на мислата (исказот) ќе ни ја долови сликата за искористеноста на антонимијата во јазичните и во говорните единици, како на фраземското така и на комуникативното рамниште.

среќава во следните фраземи, од кои поголемиот дел и се среќаваат во речниците со ознаката (ирон.):

(фраз.) *йее како биџбиџ од блаџо* = (ирон.) воопшто не го бидува за пеење (т. е. квака како жаба); (фраз.) *йее како биџбиџ од џондила* = (ирон.) воопшто не го бидува за пеење (т. е. рика како магаре);

(фраз.) *џи џосџи црвиџе* = (ирон.) умрен е; (фраз.) *йасе џрева оџкај кореноџ* = (ирон.) умрен е; (фраз.) *жив мрџовец* = личи, со својот изглед асоцира на мртовец; (фраз.) *ни жив ни мрџов* = личи, со својот изглед асоцира на мртовец; (фраз.) *се враќа од мрџвиџе* = оздравува;

(фраз.) *џолчи вода во аван* = залудно троши напори; (фраз.) *брка веџер со кайа* = 1. работи нешто бескорисно, бесмислено, напразно 2. определување на неког како лекомислен, ветрогон; (фраз.) *исџрава криви дрини* = 1. се обидува да направи нешто невозможно 2. залудно, напразно работи; (фраз.) *ја оџкрива Америка* = (ирон., шег.) кажува нешто одамна познато; (фраз.) *се киџи со џуџи џерја* = си припишува заслуги за туѓи дела; (фраз.) *йренесува неког сув (жеден) йреку вода* = вешто, мајсторски измами, излаже неког без да биде забележано; (фраз.) *сџие со оџворени очи* = постојано е на штрек; (фраз.) *бели џари за црни дни* = пари заштедени, сочувани за тешки времиња; (фраз.) *џо џуџиџа мозокоџ да йасе* не мисли на ништо, се опушти, се релаксира целосно; (фраз.) *враќа мило за граџо* = наштетува некому во еднаква мера како што нему му наштетиле; (фраз.) *јаџе џовар сол* = (ирон.) прави и невозможни работи; (фраз.) *џурка џлава со суг* = се обидува да постигне нешто невозможно; (фраз.) *џради кули од йесок* = (книж.) се занесува со нешто нереално, замислува неизведливи планови; (фраз.) *сџои на сџаклени нозе* = се наоѓа во нестабилна позиција; (фраз.) *џи дава овџиџе на волкоџ на чување* = дава нешто на чување некому што не е способен за тоа; (фраз.) *йлаџи мечка со решеџо* = (ирон.) користи сосем несоодветно средство, прави нешто сосем бесмислено.; (фраз.) *беџа како џавол од џемјан (крсџ)* = стравува од нешто или од неког, не сака да сретне неког или да изврши нешто; (фраз.) *долева масло на оџан* = влошува уште повеќе определена ситуација; (фраз.) *оди како да џази џо јајца* = оди многу претпазливо, многу внимателно; (фраз.) *вади нож на џцовисано куче* = (ирон.) покажува сила пред беспомошен, што е веќе безопасен; (фраз.) *йродава басма на басмар* = (ирон.) учи опитен, искусен човек што нема потреба од учење; (фраз.) *бара од мува лој* = (ирон.) бара од неког нешто што не може да го добие; (фраз.) *бара йреку леб џоџача* = означува нескромност, бара повеќе отколку што му е потребно, претерува со барањата; (фраз.) *лади неког со врела вода* = (ирон.) место да му

помага, му одмага; (фраз.) *соли ум* некому = (ирон.) непотребно го поучува, му го наметнува своето мислење, знаење и сл.;

(фраз.) *од злага до љешици* = целосно; (фраз.) *ваму-шаму; овде-онде* = 1. де на една де на друга страна 2. насекаде, на сите страни; (фраз.) *од ујиро до вечер* = цел ден, постојано, непрестајно; (фраз.) *сè живо и диво* = сите луѓе;

(фраз.) *џоѓолем кайолик од џаџаџа* = (ирон.) страстен приврзаник на некоја идеја; (фраз.) *во џолза на својаџа шџеџа* = (ирон.) во своја штета; (фраз.) *слеј џри очи* = 1. без најосновното знаење, неписмен 2. кој не може или не сака да го увиди очигледното; (фраз.) *џравен недоџравен* = нешто незавршено, непотполно; (фраз.) *џрв (ама) од џозаџи* = (ирон.) последен; (фраз.) *борец на јорган-џланина* = (ирон.) човек што бега, што се крие од борба; (фраз.) *херој од заднинаџа* = (ирон.) човек што не се изложува на опасност, но ги ужива придобивките произлезени од ризикот што на себе го презеле други; (фраз.) *мајсџор расиџи* = (ирон.) многу лош мајстор, кој сè што ќе фати да направи или да поправи всушност ќе расипе; (фраз.) *ни риба ни девојка* = нешто неодредено; (фраз.) *џар на мувиџе*. = (ирон.) ништожен човек што се прави важен.

5.2. Комуникативни антонимни биноми

На комуникативното рамниште антонимните биноми можеме да ги сретнеме во разни единици. Нив ги има најпрвин во **интерактивните единици (интер.)** кои се дел од говорната интеракција меѓу говорник и соговорник:

(интер.) *Сакал нејќел џоа џи е*. = Секако, по секоја цена, речиси под принуда.; (интер.) *Со добро или со лошо*. = Ќе се дојде до саканата цел или преку добро или преку лошо однесување.; (интер.) *Бодни (буџни) џрачка, џиј вино!* = (ирон.) Се вели за човек што нема трпение да дочека нешто; за човек што сака да добие нешто без да се напрега.; (интер.) *Болен се џрашува < на здрав се џодава> !* = (ирон.) Се вели како одговор на неумесно прашање, обично во врска со јадење или пиење.; (интер.) *Фаџи џо босиоџи џа зема (собуј) му џи оџиџиџе !* = (ирон.) Се вели кога не може да се добие ништо од некогашто и тој го нема.; (интер.) *Трџнал на лов без џушка*. = (ирон.) Го нема со себе најпотребното за нешто што презема.; (интер.) *Рани куче да џе лае !* = (ирон.) Се вели кога на човек кој сторил добро му се враќа со лошо.; (интер.) *Да му е жив коџоџи шџо му џџовиса лани!* = (Ирон.) Излишен благослов; минатото не се враќа.; (интер.) *Нејќе мачка риба (риџче, сирење)*. = (ирон.) Се вели кога некој лицемерно изјавува дека не сака нешто што всушност најмногу го сака.; (интер.) *Уџиџе нероџен Пеџко, кайа*

му шијаџи (кројаџи). = (ирон.) Се вели кога се прават планови за нешто несигурно; (интер.) *Од неџо љолза колку од ламба на љолден.* = (ирон.) Од него нема никаква полза.; (интер.) *Сџани, љоџе, да седне љоџаџија.* = (ирон.) Се вели кога некој помлад или подолан по чин зазема подобро место или си обезбедува себеси подобра положба во присуство на постар од него или на некој со повисок чин од неговиот.; (интер.) *Со една рака дава, а со две зема.* = Изразување став дека некој повеќе сака да зема отколку да дава.; (интер.) *К(ак)о на суд да зборуваи!* = Префлување кон соговорникот кој не слуша.; (интер.) *Вреден маж како љеџелотџи наи!* = (шег., ирон.) Се вели за некого што се фали многу со својата јунаштина, а нема сила.; (интер.) *Шџо му љреба од мечка ремен?* = (ирон.) Зошто сам си создава проблеми, се доведува во тешка или опасна ситуација.;

(интер.) *Видела жабџа каде џи љоџковаџи коџиџе (и ја кренала и џаа ноџаџа).* = (ирон.) Изразување критичен став кон некого што сторил нешто што никако не одговара за него.; (интер.) *Ќе куџи со воџки!* = (ирон.) Нема со што да купи, нема пари.; (интер.) *(Не може) за (едни да е) мајка (а) за друџи макеа.* = Се вели за пристрасен човек што не се однесува еднакво кон сите, едни форсира, други малтретира.; (интер.) *Од оваа кожа во друџа не се може!* = Мора да се поднесува животот со сите негови проблеми и тешкотии.; (интер.) *На нероден Пеџко каџа му крои.* = (ирон.) Се вели кога се прават планови за нешто несигурно.; (интер.) *Надевај се мажу на љијана жена!* = (ирон.) Нема никаква надеж; попусто се надеваш.; (интер.) *Држ-не дај* = Карактеризирање на ситуација која трае без завршница.; (интер.) *На љи џо – дај ми џо.* = Карактеризирање на ситуација која трае без завршница.; (интер.) *И судовиџе црвенеџи од срам.* = (ирон.) Се чувствува голем срам поради нечии глупости.; (интер.) *Еден ум и за делџик и за љразџик (и за леџе и за зиме), не сџиџа!* = (ирон.) Во знак на извинување затоа што говорникот има само еден ум кој го користи постојано.;

(интер.) *Се сџоџи љод јазикоџи.* = (ирон.) Се вели за некој што се жали дека се изморил, а всушност ништо не работел; (интер.) *Роди, бабо, деџе!* = (ирон.) Така вели оној што го тераат да стори нешто што е невозможно за него.; (интер.) *Од љонџила благослов.* = (ирон.) Се вели обично за човек од кого не се бара совет и од кого никако не се очекува дека ќе каже нешто паметно.; (интер.) *Го фаџи Боџа за брада (очи).* = (ирон.) Не постигна големи успеси (кога некој се гордее со вообразен успех).;

(интер.) *Цреј шуџара (шуџаре) љрекарува.* = (ирон.) Се вели кога некој критикува друг или му се потсмева, а самиот ги има истите недостатоци.; (интер.) *Ем шуџо, ем бодџе.* = Се вели за човек

што обвинува други, иако самиот е виновен.; (интер.) *Се ѝоѝсмеа шѝѝрбел на 'рбел.* = Изразување критичен став кон некој кој се потсмева некому поради нешто, а и самиот го поседува или прави истото нешто.; (интер.) *Оѝнал Пеѝко ѝуѝка на ѝола ѝрбуѝка.* = (ирон.) Изразување критичен став дека она што некој го покажува не одговара на стварноста.;

(интер.) *Не знае ни делник ни ѝразник.* = Постојано работи, многу е вреден, не знае за одмор.; (интер.) *Нокѝа ден ја ѝрави.* = Работи неуморно, и дење и ноќе.

(интер.) *На ова уво ми влеѝува на ова ми излеѝува!* = Се вели кога нешто не се слуша внимателно, не останува долго во умот, не остава трага, бргу се заборава.; (интер.) *Од новина на ѝоѝибел.* = Изразување констатација дека нешто се случува многу ретко.; (интер.) *Му ѝрѝна рабoѝаѝа како на ракоѝ.* = (ирон.) Изразување став дека некому не му оди воопшто работата, дека почнал да назадува.;

(интер.) *Чуле и ѝлувиѝе.* = (ирон.) Изразување став дека за одредено нешто сите имаат слушнато, односно го знаат.; (интер.) *И камен ѝроѝлаче.* = Изразување констатација дека нешто е многу тажно, трагично.; (интер.) *Да чуе во ѝроб ќе се ѝреврѝи!* = Изразување констатација дека нешто се случило спротивно на ставовите на некој.; (интер.) *Да се ѝрекрсѝи со двеѝе раце !* = (ирон.) Извик за изразување недоумица, незадоволство, револт од нешто што не е во ред, што е необично.; (интер.) *По свадба ѝаѝани.* = (ирон.) Изразување став за нешто што се случува дека е многу доцна, дека е бесмислено.; (интер.) *Ум до ѝлезни.* = (ирон.) Изразување став дека некој има многу малку ум, никаков ум.; (интер.) *Ја ѝаеѝи свадбаѝа на ѝаѝка си.* = (ирон.) Зборува неверојатни работи, бесмислици.; (интер.) *Од ѝрв до ѝоследен.* = Изразување став дека сите луѓе поседуваат одредена карактеристика.; (интер.) *Има и од ѝиле млеко.* = Изразување став дека во одредено место има разноразни нешта.; (интер.) *Зини усѝо, лаѝни море!* = Изразување став дека некој е многу лаком.; (интер.) *Пиѝи ѝо на мразоѝ!* = Изразување став дека одредена работа (што е позајмена или слично) не може да се поврати.; (интер.) *Миѝи Миѝре ѝуѝлумби врнай !* = (ирон.) Се вели за да се изрази отворено недоверба кон нечии зборови или во однос на реченото од трето лице.;

(интер.) *Госѝоди, чувај ме од ѝриѝаѝелиѝе, ѝа од дуѝманиѝе сам ќе се чувам !* = Изразување став дека честопати пријателите можат да му наштетат на човека, зашто луѓето обично имаат доверба во пријателите.; (интер.) *Ти му даваѝ ѝрсѝ, ѝој ѝи бара рака !* = Изразување став дека некои луѓе ја злоупотребуваат добрината на луѓето.; (интер.) *На еден со ѝрсѝ, на друѝ со ѝрсѝ =*

Изразување став дека некој е дарежлив спрема едни и стиснат спрема други луѓе; (интер.) *Јас џебе – џи мене !* = Изразување став дека луѓето им помагаат на другите луѓе од корист.; (интер.) *Си имааџ земање давање.* = Изразување констатација дека некои луѓе имаат меѓу себе одредени блиски односи.; (интер.) *Јас џијам, џи се џијаниџи !* = Изразување став дека некој не може да поднесува многу алкохол.; (интер.) *Туѓоџо не џо сакаме, своџо не џо даваме !* = Слоган од времето на социјализмот со кој тогашната држава (СФРЈ) изнесуваше дека нема освојувачки намери кон другите земји но дека е спремна да ги брани своите територии и својот систем.

(интер.) *Грешки сме, луѓе џравиме !* = Изразување оправдување за она што е сторено погрешно.; (интер.) *Ми се смее, дури ми се џлаче!* = Изразување жалење поради одредена работа која се случила заради одредена наивност во однесувањето.; (интер.) *Клаџи враџа, земај џлаџа!* = Изразување критичен став кон ситуации во кои има луѓе кои не работат многу а биваат наградени парично за тоа.; (интер.) *Седам џод слива, јадам круши!* = Потсмешлив одговор на прашањето – Што правиш!

Антонимните биноми се јавуваат и во **пословиците (посл.)**:

(посл.) *Две лубеници џод една мишка не се носатџ.* = Две работи не можат да се вршат одеднаш.; (посл.) *Одозџора (од горе) мазно, одоздола (од доле) азно.* = Има нешта кои на површина, на изглед се добри, а внатре, во суштина се лоши.; (посл.) *Нагвор кукла, а внаџре џанукла.* = Има жени кои по изгледот се лични а по карактерот се лоши.; (посл.) *Сџроџивносџиџи се џривлекуваатџ.* = Изразување став дека различноста во карактерите ги привлекува луѓето меѓу себе;

(посл.) *Еден безумен фрла камен во езероџо, а сџо умни не можатџ да џо извадатџ.* = Штетите од непромислените потези можат да бидат огромни и тешко можат да се поправат.; (посл.) *Од џијаниџи и будалиџи беџа.* = Изразување став дека пијанството е многу лоша работа, зашто на луѓето им се поматува свеста.; (посл.) *Шџо еден будала расџјал, џџџориџа џамџни не можатџ да џо сосџаваатџ.* = Изразување став дека неразумните потези можат да имаат големи негативни последици.;

(посл.) *На еден му се сџџемнува на друџ му се разденува.* = Изразување став дека на земјата има среќни и несреќни луѓе.; (посл.) *Свеџоџ е скала: едни се качуваатџ друџи слеџуваатџ.* = Изразување констатација дека луѓето се разликуваат меѓу себе по многу работи (успешност, среќа и др.); (посл.) *Сџо сџаџа џо џуџ џрб не болатџ.* = Изразување став дека туѓата болка луѓето не можат да ја чувствуваат на ист начин како својата.; (посл.) *Баџјала работџи, баџјала не сџди!* = Изразување став дека човекот

само преку работењето може да успее во животот.; (посл.) *Седи мадро, да не носиш модро!* = Изразување став дека во животот луѓето треба да се однесуваат примерено и да не ги нарушат воспоставените односи.; (посл.) *Жената со иџла да изнесува, мажот со кола да внесува иак не ќе ирисџаса.* = Изразување став дека улогата на жената во брачната заедница е многу поважна од улогата на мажот, особено во однос на штедењето.; (посл.) *Една ѓрешка, мака џешка.* = Изразување констатација дека понекогаш грешките имаат тешки последици и не можат да се поправат.; (посл.) *Не е за коџо е речено, џуку за коџо е иџчено.* = Изразување став дека работите понекогаш не се случуваат според тоа како се предвидени.; (посл.) *Зборувањето е сребро, молчењето е злато.* = Изразување констатација дека зборувањето и молчењето се многу важни работи во животот на луѓето, но дека поважно е човек да знае кога треба да молчи.; (посл.) *Кор карџи не иџра.* = Изразување став дека човек треба многу да внимава да не погреша кога извршува одредена работа.; (посл.) *Кој нема во џлавата има во нозето.* = Изразување став дека одредени луѓе своите грешки на планот на разумот треба да ги компензираат со поголема физичка активност.; (посл.) *Сила боџа не моли.* = Изразување став дека силата е најважната работа која ги командува сите други.; (посл.) *Кај има сила нема иравдина.* = Изразување став дека грубоста на силата не ѝ дозволува на правдата да се реализира.; (посл.) *Сложни калуџери и во иџтоок мрсџи.* = Изразување став дека заедничката цел кај луѓето може да ги обедини поединечните сили и да произведе големи ефекти.; (посл.) *На џој не му вели, дај ми џоје рака џуку на џи џоје рака!* = Изразување став дека свештените лица ја проповедаат религијата само за лична корист.; (посл.) *Во сџар бунар не илукај, додека новиот не џо наирави!* = Изразување став дека човек не треба да се откажува од одреден извор на корист пред да осигури нов и подобар извор на корист.; (посл.) *Дрџи се за новиџе иџиџиџа, и за сџариџе ириџиџели!* = Изразување став дека пријателствата тешко се стекнуваат и треба да се одржуваат ако човек сака тие да траат.; (посл.) *Кој беџа од арно, ќе иадне на лошо.* = Изразување став дека луѓето треба да се задоволат со малите добивки во животот.; (посл.) *Поарно е да имаш десет џумни дуџмани, одоџи еден будала ириџиџел!* = Изразување став дека советите на пријателите се многу важни за луѓето и дека лошите совети може да имаат погубни последици.; (посл.) *Кој се џојари од млеко дува и на машиџеџница.* = Изразување став дека негативните последици од некое искуство служат како пример или патоказ за идните однесувања на луѓето.; (посл.) *Ако џе удраџ џо левиот образ сврџи џо и десниот!* = Изразување став дека луѓето треба да ги примаат

стоечки ударите, односно наштетувањата од другите луѓе.; (посл.) *Кај што тие чеша твојата рака, не тие чеша твојата/тамо твојата не може.* = (Охрид) — Како што можеш да си свршиш некоја работа сам, никој друг не може да ти ја сврши.; (посл.) *Далеку од очите, далеку од срцејто.* = Изразување став дека близината и секојдневниот заеднички живот ги зацврстуваат врските меѓу луѓето.; (посл.) *Никој учен не се родил.* = Изразување констатација дека искуството и самиот живот се најдобри учители за човекот;

(посл.) *Дај му на куче ѝрсѝ, раката ќе ти ја лайне* = Има луѓе кои се алчни и ненаситни.; (посл.) *Подобро враче в рака, ојколку зулаб на зранка.* = Изразување став дека во животот луѓето треба да се задоволат со она што може веднаш да го добијат и да не го чекаат она што можат можеби подоцна да го добијат.; (посл.) *Куче што лае не каса.* = Изразување став дека има луѓе кои изразуваат само вербална агресивност но не и физичка.; (посл.) *Кој високо леѝа, ниско ѝаѓа.* = Изразување став дека има луѓе кои си поставуваат високи цели што не можат да ги постигнат и кои поради тоа страдаат.; (посл.) *Кога мачката не е дома, глупците оро играат.* = Изразување став дека луѓето се дисциплинирани и исполнителни под стегите на организациската структура во која работат или живеат.; (посл.) *Пчелата мед носи во усѝата, а на газо оѝруачка.* = Изразување став дека има луѓе кои се дволични, односно дека нивната благозвучност може да крие голема злоба.; (посл.) *Од уѝ сокол, од сокол уѝ.* = Изразување став дека понекогаш децата на родителите може да бидат подобри или полоши од своите родители.; (посл.) *И волкот сѝѝ и овците на број.* = Изразување став дека има ситуации кога треба да се задоволат двете страни за да има напредок во одредено нешто.; (посл.) *Што у царица, то и во маѓарица.* = Изразување став дека луѓето (и жените исто така) по своите суштински особини и карактеристики се еднакви меѓу себе.; (посл.) *Големите риби ги јагаат малите.* = Изразување став дека моќните и богатите имаат одлучувачка улога во животот;

(посл.) *Не е сѝ црно и бело.* = Изразување став дека однесувањето на луѓето не може секогаш да се подреди во две спротивставени категории, без можност за мешање.; (посл.) *Тивка вода бреѝ рони.* = Изразување став дека повторувањето на одредена не така силна активност може да има иста последица како и еднократната употреба на некоја силна активност.; (посл.) *Не е знаѝ сѝ што сјае (свеѝ).* = Изразување став дека луѓето не треба да им веруваат на појавностите и привидностите.

За присуството на антонимните биноми и во гатанките ќе наведеме три примери:

Вицевите се исто така податливи говорни единици за присуство на антонимните биноми. Ќе наведеме два вица:

- За оийтмисийой чашайа е йолна до йола со вода, а за йесимисийой чашайа е йоловина йразна.
- 2. ШТО Е ФИЛОЗОФИЈА ?
- Да бараш мачка во шемница.
- Што е идеалистичка филозофија ?
- Да бараш мачка во шемница а да знаеш дека ја нема.
- Што е марксистичка филозофија ?
- Да бараш мачка во шемница, да знаеш дека ја нема и да викаш дека си ја фашил.

CRUSE, D. Alan: *Meaning in Language. An Introduction to Semantics and Pragmatics*. Oxford University Press, Oxford, 2000.

ДРАГИЧЕВИЋ, Рајна: "О правим именичким и придевским антонимима", *Јужнословенски филолог*, LII, 1996, стр. 25-39.

KOŠTIĆ, NATALJA: "Antonimija kao sintagmatska relacija – istraživanje na korpusu savremenog srpskog jezika", *Zbornik Matice srpske za filologiju i lingvistiku*, 2008, vol. 51, br. 1-2, str. 99-117

MIHALJEVIĆ, Milica – ŠARIĆ, Ljiljana: "Terminološka antonimija", *Rasprave ZHJ*, sv. 20, 1994, стр. 213-243.

МАКАРИЈОСКА, Лилјана – ПАВЛЕСКА, Бисера: „За анто-
нимијата од историски аспект“, *Croatica et Slavica Iadertina*, III, 2007,
стр. 131-141.

МАРШ-СТЕФАНОВСКА, Патриша: „Улогата на префиксите кај глаголските и придавските антоними во современиот македонски јазик“, *Научна дискусија*, 17, 1991, стр. 137–142.

SÎRBU, Richard: *Antonimia lexicală în limba română*, Editura
 FACLA, Timișoara, 1977.

ŠARIĆ, Ljiljana: "Antonimija: neke značenjske i tvorbeneodrednice", *Rasprave ZHJ*, CB. 18, 1992, str. 177-191.

ТОЛСТАЯ, Светлана М.: "Антитеза и антонимия (на материале сербских пословиц)", *Јужнословенски филолоџ*, LXIV, 2008, стр. 498-507.

TURK, Marija: "Neka odstupanja u antonimskoj simetriji u hrvatskom jeziku", *Fluminensia*, god. 16, 2004, br. 1-2, стр. 87-94.

ШИПКА, Милан: "Енантисемија у српском језику", во *Дескриптивна лексикографија стандардног језика и њене теоријске основе*, Нови Сад – Београд, 2002, стр. 149-162.

ВЕЛКОВСКА, Снежана: „Антонимијата кај глаголот“, *XXVIII Научна дискусија*, Скопје, 2002, стр. 145-150.

ВЕЛКОВСКА, Снежана: *Бележки за македонската фразеологија*, Институт за македонски јазик „Крсте Мисирков“, Скопје, 2002.

WALD, Lucia: "Antonimele in sistemul lexical", во *Sistemele limbii*, Editura Academiei Republicii Socialiste România, București, 1970, стр. 75-84.

Zvonko Nikodinovski

L'ANTONYMIE DANS LA LANGUE ET DANS LE DISCOURS

(Abstract)

L'antonymie représente une relation sémantique d'opposition dans laquelle se trouvent deux ou plusieurs unités linguistiques qui partagent une caractéristique commune et qui appartiennent à un même domaine sémantique. Nous désignons par le terme *axes antonymiques* l'ensemble constitué par les entités opposées et la caractéristique commune. Nous distinguons trois parties sur chaque axe antonymique: *la partie positive*, *le seuil* et *la partie négative*. Est positif tout ce qui est au-dessus du seuil, tandis que tout ce qui est au-dessous du seuil est considéré comme négatif. Le seuil possède une certaine largeur et il représente *la norme*. En plus de la relation paradigmatique d'opposition dans la langue, l'antonymie se caractérise aussi par la réalisation syntagmatique dans le discours. L'antonymisation se réalise à travers des constructions ironiques, antiphrastiques et litotiques et ce, aux niveaux lexémique, phraséologique et communicatif. L'ironie et l'antiphrase sont responsables de ce qu'on appelle *enantiosémie* ou la présence condensée et simultanée des sens opposés antonymiques d'une même unité linguistique. Nous désignons sous le nom de *binômes antonymiques* les antonymes qui apparaissent en couple dans les unités linguistiques ou discursives. Nous analysons, parmi les structures binomiques, les *binômes antonymiques phraséologiques* et les *binômes antonymiques communicatifs*.

Mots-clés: antonymie, axes antonymiques, axe axiologique, binômes antonymiques, binômes antonymiques phraséologiques, binômes antonymiques communicatifs